

Europa, moja domovina

Autor Administrator

Dok smo bili odvojeni željeznom ogradom sanjali smo o njoj, èeznuli za njom; kad nam je bilo teško sve nade polagali u nju, kao i nedavno kad je barbarsko željezo od istoka tutnjalo preko naše ravnice, da nas zatre. Jednako, kao i onda kad su branitelji Sigeta, Gvozdanskog, i brojnih drugih „naših Alamo“ na predziđu kršæanstva, kao i Vukovara u naše vrijeme, do posljednjeg daha branili svoje i Njene granice, nadajuæi se, a nikad ne doèekavši od nje pomoæi. Ipak, vjerovali smo u nju i otvorili joj se bez rezerve èim smo se domogli svoje slobode, unatoè tome što je poèesto bila i gluha i slijepa za naše nevolje, što nije marila za naše patnje i stradanja. Naša domovina Europa. Još od Branimirova doba. Bez obzira na sve, na taj preèesto maæehinski odnos, ona je naša jedina opcija. A i toj našoj dragoj Europi, koja se malo udaljila od svojih pravih korjena, od onih vrijednosti na kojima je rasla, možda æe se opet, kao i kroz njenu burnu povijest, pokazati sudbinskom uloga jednog malog, ali ponosnog i samosvojnog naroda, koji se kao takav vraæa svojoj Kuæi. Ne naroda koji puzi na koljenima.... S tim mislimo dajemo vam zanimljiv tekst nepoznatog autora o našem putu u EU, kojega treba proèitati... Ur.

*

*

*

ISTINA
O KOJOJ SE U HRVATSKOJ ŠUTI

Vozaè kamiona iz Slovenije je negdje na TV-u rekao kako radi dnevno po 16-18 sati za golu plaæu, bez plaæenih prekovremenih sati, bez plaæenog toplog obroka. Kad bi se pobunio, kaæe, to njegov gazda jedva èeka, jer bi ga poslao na burzu i uzeo Rumunja koji bi mu vozio u pola cijene, ali gazda istovremeno prièa kako je u EU super, jer svaki mjesec kupi novi kamion.

Bugarin

(poslovni partner) prièa kako je Bugarska živjela od izvoza voæa i povræa, a sada sve uvoze iz EU, dok se država sve više zadužuje.

Mađari

prièaju kako su postali najamni radnici u (do juèer svojim) vinogradima, jer su ih Francuzi najprije uništili s niskim (dampinškim) cijenama, da bi, kada Mađari nisu više mogli vraæati banci kredite, od banaka kupili za sitan novac gotovo sve vinograde. Tako se sada najpoznatiji Mađarski vinogradi (Tokajac) nalaze u vlasništvu Engleza.

U

Èeškoj je EU prisilila vlasnike šeæerana da zatvore tvornice, dok su radnici završili na burzi, a sve zato jer EU ima previše šeæera, a previše šeæera ima zato jer ga EU uvozi iz Kube i na njemu je puno veæa zarada.

Njemaèka

je zbog prekoraèenja kvote dozvoljenog zagađivanja, prema sporazumu iz Kyota, veliki dio prljave industrije prebacila u Èešku. Jedini èovjek koji je zbrojio dva i dva je èeški predsjednik Klaus koji tvrdi da je ulazak Republike Èeške u EU èisti promašaj i u znak protesta ne dozvoljava da se zastava EU izvjesi na njegovu rezidenciju.

Prošle

godine u veljaèi sam jedne nedjelje u vijestima na radiju u osam sati èuo u špici krajnje uznemirujuæu vijest - U Mađarskoj građani nezadovoljni s EU izišli su na ulice i krenuli prema parlamentu, policija napravila barikade, oèekuje se ono najgore. Ukljuèio sam radio da èujem vijesti , međutim Mađarska se nije više spominjala. Naveèer sam s nestrpljenjem èekao dnevnik na TV, o spomenutom događaju ni rijeèi. Znaèi da je saborska komisija za informiranje veæ reagirala. Nakon par dana stjecajem okolnosti sreo sam se s nekim Mađarima pa sam upitao što je to bilo. Najprije nisu shvaæali na što mislim, a kada sam im objasnio što je bilo na vijestima, odmahnu li rukom i rekli "Ma kod nas su stalno neke demonstracije protiv EU". E pa sada se pitam gdje je demokracija, gdje je sloboda štampe, kojom se toliko busamo u prsa.

Tvrdim

da je to zato jer bi protiv EU bilo ne 50% građana RH, veæ 90% da se ovakve vijesti prikazu na našoj televiziji. Bojim se da na kraju građani neæe niti glasovati o ulasku u EU, veæ æe do tog vremena Sabor promijeniti Ustav, pa æe Sabor mjesto nas donijeti najbolje rješenje, a to je ulazak u EU, jer znaju da su im izgledi da narod glasa za EU veoma mali.

Tako

je bilo u Nizozemskoj i Sloveniji, kada su kroz ispitivanje javnog mijenja shvatili da æe narod biti protiv ulaska u EU. Kada se puk pobunio što se nije izišlo na referendum, odgovor je bio: "Vi ste glasali za našu stranku, koja je u svom programu imala ulazak u EU i mi sada samo izvršavamo ono što smo vam u predizornoj kampanji obeæavali". Nadalje, zašto Ustav EU nije prošao u Francuskoj i Nizozemskoj, zašto su pobjegli Lisabonskom sporazumu, zašto Lisabonski sporazum prihvaæaju parlamenti, zašto ga ne daju na referendum? Zato jer bi prošli kao u Irskoj, a u Irskoj znamo nisu prošli.

Da

li su naši politiæari svjesni toga što èine ovom narodu? Da li su svjesni toga da æe ulaskom u EU u vrlo kratkom roku sva dobra prijeæi u vlasništvo bjelosvjetske mafije i da æe naš narod biti najamna radna snaga, bolje reèeno robovi. Oni nisu svjesni da kada vlasnik plati porez na dobit, ostatak dobiti završava van granica RH. Samo ako je vlasnik Hrvat ta dobit se opet investira u RH. Znam dobro o èemu prièam, jer sam donedavno radio u stranoj tvrtci i znam koliko novca je svake godine vlasnik odnosio iz RH.

Što

je to potaklo sve naše stranke da u svojim programima gotovo svi (osim nekih malih stranaka) imaju ulazak u EU? Kao jedini logièni odgovor nameæe mi se misao da su kupljeni, jer bogatoj EU (s velikim osjeæajem za pronalaženje zlatnog rudnika) nije problem podijeliti našim politièarima stotinjak milijuna eura da bi ovi napravili sve što se od njih traži. Njima investirati taj novac je kao meni dati prosjaku 5 kuna.

Zar

nitko ne vidi da su vodeæe èlanice EU (Engleska, Francuska, Nizozemska, Portugal, Španjolska i Njemaèka), sve od reda bile kolonijalne sile, da su kolonije osvojili ratom, da su u tim ratovima poubijali milijune ljudi i opljaèkali sve što se opljaèkati moglo? Ali sve što su oružjem dobili, oružjem su i izgubili. Sada imaju muzeje pune umjetnina, zlata, bjelokosti i dragulja, ali imaju i izdajnike (one koji su za njih ratovali u vlastitoj domovini protiv vlastitog naroda), koji su im sada problem (U Francuskoj: Marokanci, Tunižani, Alžirci, Mauri i.t.d.). London ima preko 50% obojenog stanovništva, a da ne prièamo o tome na što slièi Nizozemska) i izvor su kriminala. Sada imaju i jedno veliko iskustvo, pa su pouèeni Aljaskom, koju su SAD kupile od Ruskoga cara došle do zakljuèka: što se otme oružjem, oružjem se može vratiti, ali što se kupi, može se samo kupnjom vratiti, pa su sada krenuli osvojiti svijet na novi naèin: globalizacijom.

Proèitajte

malu plavu knjižicu EU-a, koja se zove Ustav EU-a, u kojoj sve piše... I sada su te zemlje lansirale prièu o globalizaciji. Što se to krije iza globalizacije? Globalizacija je kolonizacija bez ispaljenog metka. I mi nasjedamo tim hohštaperima, koji nas uèe što je to demokracija, što je dobro, a što je zlo, a do juèer su sijali smrt širom svijeta. Istrijebili su cijele

civilizacije. Najveći demokrati na ovom svijetu, SAD, donedavno su imali robove, a do jučer se nisu vozili u istim autobusima sa crncima, dok je Dubrovačka republika 1642. godine donijela zakon o ukidanju ropstva, dakle u vrijeme kada je Sjeverna Amerika još bila engleska kolonija i nije postojala kao država (SAD su osnovane kao država 1776. godine). I sada im je taktika da žrtvu najprije bace na koljena (najčešće kroz financijska zaduženja), a onda dolaze s kovčezima novca, odvjetnicima i ugovorima, pa sve vrijedno kroz kratko vrijeme promijeni vlasnika, naravno za sitan novac, jer i kralj u pustinji, kada umire od žeđi, daje kraljevstvo za kap vode.

Ja jesam za EU, ali ne EU s ovakvom politikom, politikom koju vode kapitalisti, a ne političari. Kakva je to politika kada su kapitalisti zbog svoje gluposti, pohlepe i nepresudne želje za većim bogatstvom svoj kapital radi većee zarade prebacili u Kinu (gdje radnik radi za 1 \$ dnevno), a radnike uz njihovu pomoć su stekli taj isti kapital i alju na burzu, da bi robu proizvedenu u njihovim tvornicama u Kini dopremili u EU da je prodaju svojim dojučerašnjim radnicima, koji sada žive od socijalne pomoći. Tako su do sada uništili tekstilnu industriju u EU, obrtničku industriju, našli drveno-prerađivačku industriju, automobilsku industriju i t.d.

Tvrdim da ovakva politika EU nije dobra, da se bazira samo na kapitalu, a za čovjeka više nitko ne brine. Sada više nije dovoljno raditi radnim danom i to bi rekli Zagorci od ve do ve, već je potrebno raditi i subotom i nedjeljom, ali to samo kod nas, dok ti isti centri u svojim matičnim državama nedjeljom ne rade (Austrija i Njemačka).

No, ta politika je politika rezanje grane na kojoj se sjedi, jer kada 50% radnika u EU završi na burzi, a druga polovica više ne bude mogla plaćati socijalu radnicima na burzi, ponovo će poteći krv potocima. Da li će se to krvoproliće zvati Oktobarska ili Francuska revolucija nije bitno, ali to je s ovakvom politikom EU neminovno.

Bogatstvo u EU kod nas najviše zanima Slavonska ravnica, izvori pitke vode i naša obala zajedno s otocima. Industrija ih ne zanima, to imaju kod sebe u Koreji, Kini, Vijetnamu, Turskoj i Indiji. Njih naša industrija koja im konkurira smeta. Nju treba uništiti. Pogledajte samo kakav pritisak rade na našu vladu u vezi brodogradilišta. Naša brodogradilišta im smetaju jer konkuriraju Korejskima, koja su u njihovom vlasstvu. To opravdavaju slobodnim tržištem i zaštitom tržišta od natjecanja. Kad smo već kod slobodnog tržišta, da kažem i to da je njihova teorija da sve nije profitabilno, dakle i to ne može na tržištu opstati, treba propasti. Ali to pravilo važi samo za neke, iako tvrde da smo svi jednaki (sve svinje su jednake, samo su neke jednaki, Orwell), pa pitam se zašto onda sada u ovoj krizi nisu pustili da propadnu sve banke u EU i SAD-u, jer su po toj logici trebale propasti, zašto su automobilske industrije dali financijsku injekciju, zašto je samo Amerika, da spasi svoje gospodarstvo,

žrtvovala preko tisuću petsto milijardi USD? Zar mi dotacijama ne spašavamo svoje gospodarstvo? Zar nije bolje da im pomognemo sa dva tri milijuna USD, nego da ti radnici završavaju na burzi, gdje će koštati proračun desetak puta više?

Dakle
mi sve slijepo vjerujemo tim bjelosvjetskim lažovima.

Možda
ćete reći da sam pregrub u iznošenju svojih ocjena. Ne nisam pregrub, ja sam očajan, mogu ovo pismo poslati i u novine ali one ga neće objaviti.

Goebbels,
Hitlerov ef propagande je za ove današnje managere propagande bio dječji vrtić. Ovi danas su učenici Američkog agresivnog marketinga rođenog u potrošačkom društvu. Marketing, što je to ustvari? Jedna definicija kaže da je potrošačko društvo izgradilo marketing, koji je sposoban čovjeka uvjeriti da kupi nešto što mu ne treba, za novac koji nema (karticu). To pak znači da čovjeka treba nagovoriti da se što više zaduži, jer je onda s njime lakše vladati. Ako čovjek nikome ništa ne duguje, tada si može puno toga dopustiti, ali ako duguje, za auto, za kuću ili stan, dovoljno mu je pripremiti otkazom i čovjek štiti, jer ako ostane bez posla, ostat će bez svega, a nitko ne želi ostati bez egzistencije i dobara koja je stjecao mukotrpnim radom, pogotovo kada iza sebe ima obitelj, koja je svakom radniku svetinja.

Koliko
su lažljivi, sjetit ćete se i sami, kada Vas podsjetim na obećanja stranih banaka. Dok nisu imali pristup u RH, onda su nas uvjeravali da ako im otvorimo vrata, da ćemo imati kamatu istu kao i u njihovim matičnim državama (kod njih je sada kamata 3%, a kod nas 13%). Kada su ušli obećavali su tvrtkama, koje pređu k njima iz tadašnjeg SDK, da će im platni promet raditi besplatno. No naša tvrtke na to nisu nasjedale, pa su onda dr. Škoro i dr. Đodan javno popljuvali SDK, nazvavši SDK komunističkim mastodontom, koji treba ukinuti (jer takvo što ne postoji nigdje u svijetu), a poslovne subjekte prebaciti u poslovne banke. Napokon su donijeli zakon koji je tvrtke prisilio da račune i novac prebace u poslovne banke, ali tog časa više nijednoj banci nije palo na pamet održati obećanje o besplatnom platnom prometu, što više cijena platnog prometa je poskupjela otprilike pet puta. U tim istim bankama danas možete dobiti kredit za auto, kamion ili bilo što drugo proizvedeno na zapadu u roku par sati do par dana, dok za recimo farmu krava kredit će naša seljak ganjati par godina.

Naša
vlast je po meni učinila najveći propust 1992. godine, kada je u pretprijetnim ugovorima s EU potpisala da će otvoriti naše tržište europskim proizvodima i da će prodati banke. Tim potezom smo uništili domaću industriju, poljoprivredu i tržište novca - ili rečeno našom terminologijom, poklonili smo protivniku

kraljicu i topove. Da nastavim sa šahovskom terminologijom: naša vlada igra šah s EU, a ima znanje poèetnika, koji zna samo kako se vuku figure, dok protivnik zna desetak poteza unaprijed i unaprijed zna gdje æe nas navuæi na tanki led i matirati, odnosno postiae sve ono što su naumili.

Za ulazak u EU najprije su nam uvjetovali suradnju s Haškim sudom. Zatim smo morali izruèiti generala Gotovinu, pa smo morali prihvatiti ZERP, sada æemo morati dati Slovincima 90% onoga što traæe i tako malo po malo, najednom æemo se naæi na koljenima bez hlaæa. Ako se samo malo suprotstavimo, izvuæi æe asa iz rukava, a to je da æe preko noæi zatraæiti povrat svih dugova, što je ovoga èasa oko 50 milijardi USD.

I što mislite što nas onda èeka? Èeka nas jedino moguæe, a to je uvoðenje maksimalnih poreza na sve moguæe i nemoguæe, od poreza na rogatu stoku za seljake, porez na višak stambenog prostora, porez na vikendice, aute (neke od tih poreza veæ imamo, ali æe sada biti nekoliko puta veæi), porez na porez - i do èega æe to dovesti? Dovede æe do drastiènog pada cijena nekretnina i do opæeg kolapsa u zdravstvu, školstvu i trgovini. I sada je jasno zašto EU inzistira na brzom sreðivanju gruntnice i zemljišnih knjiga.

Prošle godine, naš bivši premijer je rekao da je Hrvatska jedna velika obitelj, s èime se ja u potpunosti slaæem, samo se pitam da li je u njegovu malu obitelj dolazila policija i centar za socijalni rad raditi reda ili je taj red radio sam, pa se pitam zašto mu u velikoj obitelji EU treba raditi reda?

Nadalje, mnogi besplatni programi EU su izmišljeni za to da pripreme teren za dan D. Npr. program po kojem emisari EU uèe naše lumene kako gospodariti društvenom imovinom, a za to im trebamo dati popis društvene imovine s procjenom vrijednosti. Da li Vam to što govori?

(tekst hrvatskog struènjaka za gospodarstvo N.N. odbijen u hrvatskim medijima)